

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4875

гр. София, 03.09.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
закрито заседание на 03.09.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **7228** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, вр.чл.6, ал.6 от ЗОСОИ.

Образувано е по жалба на В. Д. П. срещу:1. мълчалив отказ по преписка с
вх.№9700-6683/20.11.1998г. на областния управител на област София и 2. изричен
отказ, обективиран в заповед №РД-22-211/19.11.2001г. на зам.областния управител на
област София, с искане да бъдат отменени, като незаконосъобразни и да бъде признато
правото на обезщетение на заявителите по преписката, като съдът определи неговия
вид и размер при невъзможност за обезщетяване изцяло със съсобственост.

В съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена от
ответника на съда, е направено възражение за недопустимост на жалбата, поради
просрочие и поради липсата на правен интерес от оспорването.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата
основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира следното от
фактическа и правна страна:

Жалбоподателят В. П., видно от Удостоверение за наследници №000637/24.02.2010г. на
район Красно село-СО, е наследник по закон на Н. Й. К., починала на 11.04.2008г.

По делото между страните няма спор от фактическа страна, че административното
производство е започнало с подаването до областния управител на област-София на
заявления с вх.№№6683 и 6684, и двете от 20.11.1998г. от Н. Й. К. и Д. А. А., в
качеството им на наследници на А. И. К.. Между страните е безспорно още, че по
заявление вх.№№6683/20.11.1998г. няма произнасяне с изричен акт, а постановеният
изричен отказ по второто заявление /с вх.№6684 от 20.11.1998г./ -оспорената в
пределите на настоящото производство заповед РД-22-211/19.11.2001г., не е била
съобщена нито лично приживе на заявителя Н. Й. К., нито на упълномощения от нея
представител-В. И. М. /в съотв. със съдържащото се в адм. преписка пълномощно с
нот.удостоверен подпис от 28.01.1993г./. С оглед твърденията на ответника във
възражението, твърденията на жалбоподателя /т.2 от жалбата до съда/, както и с оглед

приложения в адм.преписка протокол от с.з. на 11.05.2011г. по адм.дело №1944/2011г. на ААСГ, ползващ се с обвързваща материална доказателствена сила в качеството му на официален свидетелстващ документ, съдът приема за установено, че жалбоподателят П. е узнала за издаването на заповед №РД-22-211/19.11.2001г. по подаденото от наследодателя ѝ заявление №6684/1998г. и реално се е запознала с нейното съдържание /лично и чрез пълномощника си адв.П./ на 11.05.2011г. Нещо повече в същото с.з. процесуалният представител на ответника изрично е заявил, че по преписка с вх.№РД-97-00-6684/98г. е издадена заповед №РД-22-211/19.11.2001г., с която е постановен изричен отказ. Видно от съдържанието на представената в същото с.з., като част от административната преписка заповед, в нея се съдържа указание, че може да бъде обжалвана в 14-дневен срок от получаването ѝ пред СГС по реда на ЗАП /действащ към момента на издаването ѝ/. Ето защо, неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е посочено дали процесната заповед е подлежала на обжалване; пред кой орган и в какъв срок. Действително с влизането в сила на Дял трети АПК /1.03.2007г./, спорът е подсъден на АС, а не на СГС, но жалбоподателят не твърди, че е била въведена в заблуждение или че е упражнила правото си на жалба пред ненадлежен съд-СГС, в случая. Жалбата е подадена до компетентния съд- АС-София град чрез административния орган на 23.06.2011г.

При така изложеното от фактическа страна, съдът намира жалбата за просрочена, по следните съображения:

Съгласно чл.6, ал.3 и ал.6 ЗОСОИ, подадените искания се проверяват и се решават от съответния министър, ръководител на ведомство или областен управител в двумесечен срок от постъпването им. Решенията се съобщават на предявилите исканията в седемдневен срок от вземането им по реда на ГПК. Неполучаването на решението до 30 юни 2001 г. се счита за мълчалив отказ, който може да бъде оспорен в 14-дневен срок. В случая и по двете подадени заявления с вх.№№6683 /за имот пор.№2476/ и 6684 /за имот пор.№2477/, областният управител е бил длъжен да се произнесе в двумесечен срок, т.е до 20.01.1999г. При липса на произнасяне по преписка с вх.№6683/20.11.1998г., е налице мълчалив отказ, който е могъл да бъде оспорен в 14-дневен срок, поради което и подадената срещу него едва на 23.06.2011г. жалба е недопустима, като просрочена-чл.149, т.5 АПК, вр.чл.6, ал.6 ЗОСОИ. По втората преписка /с вх.№6683/20.11.1998г./, органът се е произнесъл с изричен акт-оспорената заповед, макар и след изтичането на срока по чл.6, ал.3 ЗОСОИ. Наличието на изрично произнасяне на 19.11.2001г., което е след изтичането на двумесечния срок /20.01.1999г./ и след 30.06.2001г., според този съдебен състав новира задължението на органа за съобщаване на акта, доколкото сроковете за произнасяне спрямо него са инструктивни. Затова е и неоснователно възражението на ответника, че и по тази преписка е налице влязъл в сила мълчалив отказ, тъй като с издаването на изричен отказ, обективиран в оспорената заповед, с нищо не се променяло правното положение на заявителите. Оспорената заповед, в съотв. с приетото за установено от фактическа страна, е била съобщена обаче на 11.05.2011г. и от 12.05.2011г. е започнал да тече 14-дневният срок за оспорването ѝ по съдебен ред. Срокът е изтекъл на 25.05.2011г./сряда, присъствен ден/, а жалбата до съда е била подадена на 23.06.2011г. С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата и срещу втория оспорен акт-изричен отказ, обективиран в заповед №РД-22-211/19.11.2001г. на зам.областния управител на област София, е просрочена и следва да бъде оставена без разглеждане, като недопустима.

Мотивиран така и на основание чл.159, т.5 от АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение, 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на В. Д. П. срещу:1. мълчалив отказ по преписка с вх.№9700-6683/20.11.1998г. на областния управител на област София и 2. изричен отказ по преписка с 6684/20.11.1998г., обективиран в заповед №РД-22-211/19.11.2001г. на зам.областния управител на област София, като недопустима.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело №7228/2011г. по описа на Административен съд-София град.

Определението може да бъде обжалвано в 7- дневен срок от съобщаването му с частна жалба чрез Административен съд-София град пред Върховен административен съд на РБ.

Определението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: